

دانش و پژوهش در روانشناسی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان (اصفهان)

شماره سی و چهارم - زمستان ۱۳۸۶

صص ۹۳ - ۱۱۶

## ساخت و اعتباریابی مقیاس نشانگان در آستانه بازنشستگی در افراد در آستانه بازنشستگی شهر اصفهان

خاطره بزرگمهری بوذرجمهری<sup>۱</sup> - محسن گلپرور<sup>۲</sup> - ابوالقاسم نوری<sup>۳</sup>

### چکیده

این پژوهش با هدف ساخت و اعتباریابی مقیاس نشانگان در آستانه بازنشستگی در افراد در آستانه بازنشستگی (اعم از زن و مرد که حداقل پنج سال تا بازنشستگی آنان باقی مانده است) در ادارات و سازمانهای دولتی اصفهان در بهار سال ۱۳۸۶ اجرا شد. به منظور دستیابی به هدف پژوهش از میان کارمندان در آستانه بازنشستگی، ۴۸۷ نفر با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای (بر حسب جنسیت) انتخاب شدند. با استفاده از مصاحبه مقدماتی، متون نظری و مشورت با صاحب‌نظران و شناسایی عوامل نشان‌دهنده نشانگان در آستانه بازنشستگی، یعنی مجموعه احساسات و نشانه‌هایی که افراد بازنشسته تجربه می‌کنند، پرسشنامه‌ای شامل ۶۸ سؤال تدوین و پس از اجرای مقدماتی بر روی ۳۰ نفر از کارمندان رسمی، پرسشنامه‌ای ۴۶ سؤالی از آن استخراج شد. ملاک

---

Email:BozorgmehriBuzar@yahoo.com

۱- کارشناس ارشد روانشناسی

۲- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان

۳- دانشیار گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی اصفهان

انتخاب سؤال‌ها داشتن همبستگی مثبت با کل آزمون و داشتن بار عاملی مثبت ۰/۴ بود. پس از انتخاب سؤال‌ها و اجرای آن بر روی نمونه پژوهش (۴۸۷ نفر)، روایی سازه آزمون با استفاده از تحلیل عوامل اکتشافی و با چرخش از نوع واریماکس بررسی شد. در تحلیل عاملی چهار عامل استخراج شد. این چهار عامل می‌توانستند، در مجموع ۵۷/۰۶ درصد از واریانس کل را تبیین کنند. آلفای کرونباخ عوامل چهارگانه به ترتیب معادل ۰/۹۰، ۰/۶۲، ۰/۴۸ و ۰/۶۰ بوده که در سطح  $P < 0/01$  معنادار بوده‌اند. آلفای کرونباخ کل آزمون نیز معادل ۰/۸۸ محاسبه شده است.

**کلید واژه‌ها:** کار، کارمند، بازنیستگی، نشانگان در آستانه بازنیستگی، اعتباریابی.

#### مقدمه

کار بخشی از زندگی ما را تشکیل می‌دهد. هر یک از روزهای ما، در ارتباط با کار ما سازمان می‌یابد، زیرا کار، ساعت بیدار شدن، غذا خوردن و بازگشت به خانه را بر ما تحمیل می‌کند. کار ما را وادار می‌کند که برای زمان برنامه‌ریزی کنیم. همچنین کار، انتخاب لباسی را که می‌پوشیم و جایی را که مسکن می‌گزینیم و همچنین طبقه اجتماعی - اقتصادی را که به آن تعلق داریم به وجود می‌آورد (وندر زندن، ترجمه گنجی، ۱۳۷۸). آدام اسمیت معتقد است که سعادت و ثروت هر ملت، بسته به نیروی کار مردم آن دارد. هانری میلر می‌گوید: کار و زندگی، لازم و ملزم یکدیگرند، کار کن برای زندگی و زندگی کن برای کار. هنری فورد معتقد است شخصی که از کار می‌گریزد، از زندگی می‌گریزد. اسکار وايلر نیز گفته است که هر چه کار سخت باشد، بیکاری از آن سخت‌تر است (شاملویی، ۱۳۸۰، نقل از ساعتچی، ۱۳۸۳).

کار فعالیتی است که انسان با آن بر زندگی خود تسلط می‌یابد. تقریباً بین همه تجربه‌ای مشترک است، ولی از نقش جامعه در تولید کار و معنا و مفهوم بخشیدن به آن نیز نباید غافل شد. اکثر ما با مشارکت دیگران کار می‌کنیم و هر یک از ما برای دیگران کار انجام می‌دهیم (شرترز، ترجمه زندی، ۱۳۶۶). بشر به علتها گوناگون به این نتیجه رسیده است که اگر به طور گروهی کار کند، موفق‌تر است (میچل، ترجمه شکرکن، ۱۳۷۷). پس اقدام به تشکیل گروههای کاری نموده و اسامی متفاوتی نظیر سازمان، اداره، نهاد و نظایر این را برای آن انتخاب کرده است، در نتیجه با به وجود آمدن ادارات

و سازمانها بقیه ارکان تشکیل دهنده آن نیز تعاریف ویژه خود را پیدا می‌کنند. از آن جمله می‌توان نیروی انسانی را نام برد که یکی از رکن‌های مهم در سازمان به حساب می‌آید و با عنوان کارکنان شناخته می‌شود. کارمند شخصی است که در یکی از وزارت‌خانه‌ها یا شرکتها یا مؤسسه‌ها مشغول به خدمت است. در کشور ما برابر با ماده چهار مجموعه قوانین استخدام کشوری، مستخدمان وزارت‌خانه‌ها و مؤسسه‌های دولتی مشمول این قانون از دو نوع رسمی و پیمانی خارج نخواهند بود. برابر ماده پنج مجموعه قوانین استخدام کشوری مستخدم رسمی کسی است که به موجب حکم رسمی در یکی از گروههای جدول‌های حقوق موضوع ماده ۳۰ برای تصدی یکی از مقام‌های سازمانی وزارت‌خانه یا مؤسسه‌های دولتی مشمول این قانون، استخدام شده باشد (محمد نوری، ۱۳۸۶، ص ۶).

دوره کارمندی معمولاً سه مرحله دارد؛ مرحله اول ورود است، که با به‌دست آوردن کار و احساس سرزندگی همراه است. مرحله دوم تحکیم است، که در آن به تدریج افراد احساس قدرت و تکامل می‌کنند، نتیجه می‌گیرند و در آخر مرحله تنزل است. یعنی زمانی که فرد ایده جدیدی نداشته باشد و به راه‌حل‌های از قبل تعیین شده تکیه کند و مشکلات را از روی طرحهای تکراری که دیگر نشانه‌های خلاقیت در آن نیست حل کند (وریس، ۲۰۰۳). برای بسیاری از محققان این سؤال مطرح است که آیا دوره تنزل مقارن با زمان بازنیسته شدن است یا زمانی که فرد به سالهای پایانی کار خود می‌رسد، زمان تنزل او و عدم خلاقیتش است؟ یکی از عامل‌های پیش‌بینی کننده مهم در بازنیستگی خودکارآمدی است و عزت نفس بالا با میل نداشتن به بازنیستگی پیش از موعد در ارتباط است (گوون، ۱۹۹۸). هر چه خودکارآمدی بیشتر باشد، سطح اضطراب قبل از بازنیستگی پایین‌تر است (فرتز، کلوگ، اوسانا، جونز و مری کانگاس، ۱۹۸۹). در عین حال افراد با نزدیک شدن به زمان بازنیستگی به مسائل مربوط به آن بیشتر توجه می‌کنند (اکرت، کوسلوکی و دوینی، ۲۰۰۰). انتخاب یک زمان برای بازنیستگی فرد را متوجه مسائل فردی، روانی، سازمانی و حتی سن بازنیستگی می‌کند (آدامز، ۱۹۹۹؛ بیهر، ۲۰۰۰؛ فلدمن، ۱۹۹۴؛ تیلور و شور، ۱۹۹۵).

زمان بازنیسته شدن موضوعی است که مورد توجه بسیاری از دولت‌ها قرار گرفته است. برای افراد تصمیمات بازنیستگی از کار به معنای ارزیابی پیچیده از کار،

مسائل فردی و مالی و احتمالاً پیامدهای سلامتی و مشکلات مالی است (بیدول، گریفین و هس‌کت، ۲۰۰۵). در برخی کشورهای صنعتی زمان بازنشستگی بین ۶۲ تا ۶۷ سال است، ولی این موضوع در کشور ما براساس سنتوات خدمت تعریف شده که ۳۰ سال تمام است. در برخی از اداره‌ها و مؤسسات افرادی که در رده‌های بالای مدیریتی قرار دارند، براساس نیاز سازمان و تمایل خود فرد می‌تواند تا چند سال بیشتر کار کند. به نظر می‌رسد از دست دادن مقام (منزلت اجتماعی)، درک و فهم، درآمد، پیر شدن جسمی و تنفس هیجانی که همگی عوارض ترک کردن کار است، مأیوس‌کننده باشد و نبود فرهنگ سازمانی حمایت‌کننده و فشارهای اجتماعی این یأس را تشدید می‌کند. ترک کردن کار به خصوص برای افرادی که به کار خود علاقه‌مند هستند، بسیار دشوار است. بهویژه وقتی احساس کنند تمام تلاش خود را کرده، ولی از عملکرد خود راضی نیستند و احساس تنهایی و پوچی و یا مفید نبودن کنند و دیگر مفهوم روشی از کار کردن نداشته باشند، در این زمان پدیده‌ای به نام نشانگان بازنشستگی بروز می‌کند. نشانگان بازنشستگی<sup>۱</sup> به مشکلات کسانی که در شرف بازنشستگی هستند، می‌پردازد و در مورد برخی موانع مالی، اجتماعی و روان‌شناختی و همچنین ترک کردن خوشایند بحث می‌کند، همچنین برخی فرایندهای روان‌شناسی تأثیرگذار بر بازنشستگی که عبارت‌اند از تجربه هیچ نبودن، ترس از بازنشستگی و عقده میراث بر جا گذاشتن<sup>۲</sup> را توصیف می‌کند (وریس، ۲۰۰۳).

شیوه زندگی سالهای پیش از بازنشستگی و برنامه‌ریزی آن، در رضایت بعد از بازنشستگی نقش مهمی دارد. وقتی بازنشستگی به شیوه مناسب به اطلاع فرد می‌رسد و به تدریج برنامه‌ریزی می‌شود، بهویژه زمانی که با درخواست خود فرد همراه است شخص خیلی راحت با آن کنار می‌آید (وندر زنلن، ترجمۀ گنجی، ۱۳۷۸). قبل از بازنشستگی ممکن است فرد بر اثر عواملی مانند نالمیدی از آینده، از دست دادن شغل، از دست دادن پویایی خود، جایگزین شدن نیروهای جوان به جای خود و به هم خوردن برنامه روزانه دچار بحرانهای روحی شود (میرشریفا، ۱۳۸۵). حال اگر افرادی که در آستانه

---

1 – Retirement syndrome

2 – The Edifice Complex

بازنیستگی هستند، رها شوند تا در افکار مثبت و منفی خود غرق شوند و هیچ کمک یا آماده‌سازی از جانب سازمان صورت نگیرد، آنها در خشم و عصبانیت و ناراحتی فرو می‌روند و زمان زیادی طول می‌کشد تا با این واقعیت کنار بیایند (وریس، ۲۰۰۳).

بنابر نظر وان گنر (۱۹۶۰) جوامعی که کمتر پیشرفت‌هایند سه نوع آداب و رسوم انتقالی دارند: جدایی، انتقالی و ارتقا. آداب انتقال و ارتقا در جوامع پیشرفت‌های فراوان است، ولی به‌طور مشخص هیچ آدابی، غیر از آداب بازنیستگی و طلاق، برای جدایی وجود ندارد. بازنیستگی یعنی جدایی از نقش و پس از بازنیستگی دیگر انسان مجبور نیست، کاری را انجام دهد که دیگران می‌خواهند، بلکه کاری را انجام می‌دهد که خودش می‌خواهد و نکتهٔ حساس همین جاست. از آنجا که فرد دیگر از طریق انتظارات بیرونی راهنمایی نمی‌شود و عادت ندارد، کاری را که خودش می‌خواهد انجام دهد، ممکن است بیش از آنکه خود را آزاد احساس کند، خود را سرگردان، مضطرب و افسرده احساس کند (کرافور، ۱۹۷۳؛ نقل از میشارا، ۱۹۸۴).

به نظر می‌رسد در دوران میانسالی افراد با گذر از مرحلهٔ کار، با مرحلهٔ بازنیستگی رو به رو هستند. سؤال مهم آن است که آیا مجموعه احساسات و نشانه‌های در آستانهٔ بازنیستگی قابل تشخیص و اندازه‌گیری هستند؟ وضعیت کارکنان در آستانهٔ بازنیستگی از نظر این نشانه‌ها چگونه است؟ برای پاسخ به این سؤال ابزاری لازم است تا با آن بتوان سنجش اولیه را انجام داد و در مراحل بعد برای رفع احساسات منفی و آسیب‌های روانی احتمالی یا بهبود وضعیت سلامت روانی کارکنان در آستانهٔ بازنیستگی برنامه‌ریزی کرد.

برای پاسخ به این سؤال، ابزاری به صورت علمی تهیه نشده بود و ضرورت وجود آن کاملاً احساس می‌شد. بنابراین پژوهشگران بر آن شدند مقیاسی بسازند و هنجاریابی کنند. لازم به ذکر است، مقیاسی در این زمینه چه در تحقیقات خارجی و چه در تحقیقات داخلی یافت نشد. به منظور شناساندن بهتر پدیدهٔ نشانگان در آستانهٔ بازنیستگی و ایجاد زمینهٔ مطالعه بیشتر برای ارتقای سطح کیفیت زندگی کارکنان در آستانهٔ بازنیستگی این پرسشنامه ساخته شد. بدین ترتیب سؤال‌های پژوهش به صورت زیر بیان شدند:

- ۱- مؤلفه‌های اصلی نشانگان در آستانه بازنشتگی در کارکنان در آستانه بازنشتگی کدام است؟
- ۲- آیا مقیاس نشانگان در آستانه بازنشتگی و زیرمقیاس‌های آن از روایی صوری، محتوایی و سازه قابل قبول برخوردار هستند؟
- ۳- آیا مقیاس نشانگان در آستانه بازنشتگی و زیرمقیاس‌های آن از پایایی قابل قبولی برخوردار است؟

### روش پژوهش

از آنجا که هدف از انجام این پژوهش ساخت و اعتباریابی مقیاس نشانگان در آستانه بازنشتگی در افراد در آستانه بازنشتگی بوده است، از روش پیمایشی استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه کارمندان رسمی سازمانها و ادارات شهر اصفهان (تا بهمن ماه ۱۳۸۵) تشکیل می‌دادند، مشروط به اینکه کارمند رسمی باشند و پس از انتخاب در نمونه گیری، برای انجام پژوهش موافقت کرده باشند. به طور کلی تعداد کارمندانی که در این پژوهش شرکت داده شده‌اند، ۴۸۷ نفر بوده‌اند و ۳۰ نفر نیز برای اجرای پرسشنامه مقدماتی انتخاب شده‌اند.

برای نمونه گیری ابتدا به ادارات مراجعه شد و کارمندان در آستانه بازنشتگی هر سازمان و اداره مشخص گردید. با استفاده از قرعه کشی (تصادفی ساده) ۷ اداره انتخاب گردید. هر اداره حداقل ۳۰ نفر و حداقل ۱۴۸ نفر از ۴۸۷ نفر نمونه را به خود اختصاص داده‌اند. مدیران ادارات انتخاب شده با اجرای این پژوهش موافقت کردند و همکاری لازم را انجام دادند.

برای جمع‌آوری اطلاعات از مقیاس نشانگان در آستانه بازنشتگی و پرسشنامه ویژگیهای جمعیت‌شناختی استفاده شد. پرسشنامه جمعیت‌شناختی با توجه به بررسیهای موجود و نظرات کارشناسان به صورت محقق‌ساخته تهیه گردید.

برای ساخت مقیاس نشانگان در آستانه بازنشتگی ابتدا منابع موجود، در دسترس و مرتبط با موضوع پژوهش بررسی شد. برای این کار مقاله «نشانگان بازنشتگی» از وریس (۲۰۰۳) به طور کامل ترجمه شد. سپس مقالات و منابع دیگر که مرتبط با موضوع بودند، بررسی و عوامل کلی و اولیه که در متون موجود ارائه شده بودند،

جمع آوری گردیدند. همچنین در مرحله مقدماتی، از مصاحبه‌هایی با کارمندان در آستانه بازنیستگی به همراه تکمیل پرسشنامه استفاده شد (۳۰ کارمند در آستانه بازنیستگی).

در مرحله بعد کلیه اطلاعات به دست آمده از این سه منبع جمع آوری شدند و براساس آنها سوالهای اولیه ساخته شد. در این مرحله سوالهایی که از نظر محتوایی شبیه بودند حذف گردید. در مجموع پس از انجام این مراحل، پرسشنامه اولیه پژوهش ساخته شد که ۶۵ سؤال داشت. برای بررسی دقیق تر متغیرهای مورد نظر، پاسخهای پنج گزینه‌ای (هرگز، بمندرت، گاهی، اغلب و همیشه) برای سوالها در نظر گرفته شد. در مرحله مقدماتی پرسشنامه اولیه روی ۳۰ نمونه مقدماتی (کارمندان در آستانه بازنیستگی) اجرا شد. پس از استخراج داده‌ها، تحلیل آماری روی آنها انجام شد به این صورت که همبستگی هر سؤال با کل آزمون و دخالت هر سؤال بر میزان همسانی درونی (آلفای کرونباخ) کل آزمون محاسبه شد. در مرحله بعد سوالهای نهایی (۵۰ سؤال) برای پرسشنامه آماده گردید. ملاک‌های انتخاب هر سؤال برای پرسشنامه نهایی، داشتن رابطه مثبت هر سؤال با زیرمقیاس مربوط به آن سؤال و استقلال محتوایی نسبی سؤال نسبت به سوالهای دیگر براساس سازه‌های نظری و درنهایت نظر کارشناسان بوده است. براساس این محاسبات و براساس ویژگیهای روان‌سنگی مربوط به سوالها و آزمون، ۵۰ سؤال نهایی که دارای این ویژگی بودند، برای پرسشنامه نهایی انتخاب شد. در مرحله بعد با اجرا بر روی ۴۸۷ نفر (کارمندان در آستانه بازنیستگی)، پژوهش انجام شد و روایی و پایایی آزمون بررسی شد.

برای بررسی روایی محتوایی آزمون، پس از سازه‌های نظری موجود و استخراج سوالها، تنی چند از کارشناسان پرسشنامه را از نظر روایی محتوایی بررسی کردند و پس از تأیید آنان مراحل بعد انجام شد.

برای بررسی روایی سازه آزمون، سوالهای استخراج شده براساس منابع نظری موجود از طریق تحلیل عاملی اکتشافی بررسی شدند. پس از حذف سوالهایی که با زیرمقیاس مربوط رابطه مثبت نداشتند، و حفظ سوالاتی که دارای بار عاملی  $0.4$  بر روی یک عامل و بار عاملی  $0.3$  بر روی یک عامل بودند و حذف سوالهایی که روی چند عامل دارای بار عاملی بالا بودند، ۴۶ سؤال باقی ماند (در مورد سوالهایی که دارای بار

عاملی نسبتاً بالا بر روی بیش از یک عامل بودند، این سوالها روی عاملی قرار گرفت که بیشترین بار عاملی را داشتند). در تحلیل عوامل مرتبه اول تعداد ۱۳ عامل که نسبتاً زیاد بودند، به دست آمد. برای استخراج عوامل کلی‌تر، تحلیل عوامل مرتبه دوم صورت پذیرفت و چهار عامل از آن به دست آمد:

**عامل اول:** در مجموع ۳۰ سؤال (۳، ۷، ۱۱، ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۵، ۳۷، ۴۰، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۸، ۴۹ و ۵۰) بر روی عامل اول قرار گرفتند. این عامل بر حسب محتوای سوالها، «انتظارات و حالات متعارض» نام گرفت.

**عامل دوم:** در مجموع ۵ سؤال (۱، ۸، ۱۲، ۳۸، ۴۳) بر روی عامل دوم قرار گرفتند. این عامل بر حسب محتوای سوالها، «رهایی و آزادی» نامگذاری شد.

**عامل سوم:** در مجموع ۴ سؤال (۴، ۹، ۱۰، ۱۸) روی عامل سوم قرار می‌گرفتند. این عامل بر حسب محتوای سوالها، «دوراندیشی» نامگذاری شد.

**عامل چهارم:** در مجموع ۷ سؤال (۵، ۶، ۱۵، ۲۳، ۳۶، ۴۱، ۴۲) بر روی عامل چهارم قرار گرفتند. این عامل بر حسب محتوای سوالها، «تصورات و برنامه‌های پراکنده» نام گرفت.

در مجموع ۴۶ سؤال پرسشنامه بر روی چهار عامل قرار گرفتند که به هر عامل بین حداقل ۴ سؤال و حداقل ۳۰ سؤال تعلق گرفته است.

برای نمره‌گذاری این آزمون ابتدا باید سوالهای مربوط به هر یک از چهار زیرمقیاس آن مشخص می‌شدند. سپس برای محاسبه امتیاز هر سؤال، به گزینه «هرگز» یک امتیاز، به گزینه «به ندرت» دو امتیاز، به گزینه «گاهی» سه امتیاز، به گزینه «غلب» چهار امتیاز و به گزینه «همیشه» پنج امتیاز تعلق می‌گیرد. برای محاسبه امتیاز در هر زیرمقیاس مجموع امتیازهای سوالهای مربوط به آن مقیاس جمع شده به عنوان امتیاز آن زیرمقیاس محسوب می‌گردد. در صورتی که لازم باشد، نمره کل آزمون محاسبه گردد، نمره کلیه سوالها با هم جمع می‌شود (یا نمره مربوط به چهار زیرمقیاس با هم جمع می‌شوند). هر چه نمره کسب شده بیشتر باشد، نشان‌دهنده وجود نشانه‌های در آستانه بازنشستگی بیشتر در فرد است.

## روش تحلیل داده‌ها

به تناسب اهداف و سؤالهای پژوهش از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. تمامی عملیات آماری با رعایت کامل سطح اندازه‌گیری متغیرها (فاصله‌ای، ترتیبی یا طبقه‌ای) و با استفاده از نرم‌افزار SPSS<sup>۱۴</sup> انجام شده است. برای استخراج سؤالهای اصلی و نهایی پرسشنامه (۶۴ سؤال) از ضریب همبستگی هر سؤال با کل آزمون استفاده شد. برای بررسی روایی محتوایی به نظرخواهی از کارشناسان اکتفا شد. در بررسی روایی سازه از تحلیل عوامل به شیوه مؤلفه‌های اصلی و از چرخش عوامل از نوع واریماکس استفاده شد. در بررسی پایایی از شیوه همسانی درونی آلفای کرونباخ و ضرایب تنصیف گاتمن و اسپیرمن – براون استفاده شد.

## یافته‌ها

یافته‌های پژوهش در دو قسمت مربوط به شواهد روایی و دیگری مربوط به شواهد پایایی، به این شرح ارائه شده‌اند: قسمت اول: شواهد مربوط به روایی مقیاس نشانگان در آستانه بازنیستگی.

**اشترادات ۵۰ سؤال** نهایی پرسشنامه سنجش نشانگان در آستانه بازنیستگی در جدول ۱، ارائه شده‌اند.

چنانکه در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، اشتراك سؤالهای پنجاه‌گانه سؤال نهایی بین ۰/۳۸۰ (برای سؤال نوزدهم) تا ۰/۷۲۲ (برای سؤال پنجم) در نوسان بوده است. با نگاهی به این جدول مشاهده می‌شود که سؤالهای پنجم (۰/۷۲۲)، دوازدهم (۰/۷۱۰)، سی و نهم (۰/۶۸۸)، چهارم (۰/۶۶۷)، هجدهم (۰/۶۶۴)، چهلم (۰/۶۵۶)، بیست و هفتم (۰/۶۵۴)، سی و هفتم (۰/۶۴۲) دارای بیشترین اشتراك بوده‌اند و در مقابل سؤالهای نوزدهم (۰/۳۸۰)، دوم (۰/۴۰۹)، بیست و هشتم (۰/۴۵۰)، سی و چهارم (۰/۴۶۱)، هفتم (۰/۴۶۹)، پانزدهم (۰/۴۷۳) و یازدهم (۰/۴۸۰) و چهل و ششم (۰/۴۸۲) دارای کمترین میزان اشتراك بوده‌اند.

**جدول ۱- اشتراکات سؤالهای پرسشنامه سنجش نشانگان  
در آستانه بازنیستگی در تحلیل عوامل مرتبه اول**

سؤال	اشتراکات	سؤال	اشتراکات	سؤال	اشتراکات	سؤال
۱	۰/۵۷	۱۸	۰/۶۶۴	۳۵	۰/۶۱۱	۰/۶۱۱
۲	۰/۴۰۹	۱۹	۰/۳۸۰	۳۶	۰/۰۳۵	۰/۶۴۲
۳	۰/۴۹۳	۲۰	۰/۵۷۲	۳۷	۰/۶۰۷	۰/۶۸۸
۴	۰/۶۶۷	۲۱	۰/۶۳۹	۳۸	۰/۶۰۷	۰/۶۵۶
۵	۰/۷۲۲	۲۲	۰/۶۱۰	۳۹	۰/۶۸۸	۰/۵۲۴
۶	۰/۵۸۸	۲۳	۰/۶۴۶	۴۰	۰/۶۵۶	۰/۰۲
۷	۰/۴۶۹	۲۴	۰/۶۱۰	۴۱	۰/۵۲۴	۰/۰۵۵
۸	۰/۶۴۳	۲۵	۰/۶۴۶	۴۲	۰/۰۲	۰/۰۵۵
۹	۰/۵۹۶	۲۶	۰/۶۱۴	۴۳	۰/۵۷۴	۰/۶۵۶
۱۰	۰/۶۴۳	۲۷	۰/۶۵۴	۴۴	۰/۴۸۲	۰/۴۸۲
۱۱	۰/۴۸۰	۲۸	۰/۴۵۰	۴۵	۰/۵۰۵	۰/۶۱۸
۱۲	۰/۷۱۰	۲۹	۰/۵۴۱	۴۶	۰/۵۱۰	۰/۶۱۸
۱۳	۰/۵۷۵	۳۰	۰/۶۲۴	۴۷	۰/۶۳۱	۰/۵۱۰
۱۴	۰/۵۶۵	۳۱	۰/۴۹۷	۴۸	۰/۴۶۱	۰/۶۳۱
۱۵	۰/۴۷۳	۳۲	۰/۵۴۵	۴۹	۰/۴۶۱	۰/۶۳۱
۱۶	۰/۶۲۲	۳۳	۰/۵۴۹	۵۰	۰/۵۲۸	۰/۵۱۰
۱۷	۰/۵۲۸	۳۴				

در جدول ۲ کل واریانس تبیین شده مقیاس براساس عوامل سیزدهگانه استخراج شده مقیاس از طریق تحلیل عوامل (مرتبه اول) گزارش شده‌اند.

**جدول ۲- درصد واریانس تبیین شده آزمون براساس عوامل سیزده‌گانه در تحلیل عوامل مرتبه اول**

مؤلفه‌ها	شاخص‌های آماری	مجموع مجذورات بارهای عاملی استخراج شده			مقادیر ویژه اولیه		
		درصد تجمعی واریانس تبیین شده	کل درصد واریانس تبیین شده	درصد تجمعی واریانس تبیین شده	کل درصد	درصد تجمعی واریانس تبیین شده	کل
		درصد	کل	درصد	کل	درصد	کل
اول		۱۹/۶۸۲	۱۹/۶۸۲	۹/۸۴۱	۱۹/۶۸۲	۱۹/۶۸۲	۹/۸۴۱
دوم		۲۶/۸۱۳	۷/۱۳۱	۳/۵۶۵	۲۶/۸۱۳	۷/۱۳۱	۳/۵۶۵
سوم		۳۱/۸۱۰	۴/۹۹۷	۲/۴۹۹	۳۱/۸۱۰	۴/۹۹۷	۲/۴۹۹
چهارم		۳۴/۴۶۰	۳/۶۴۹	۱/۸۲۵	۳۵/۴۶۰	۳/۶۴۹	۱/۸۲۵
پنجم		۳۸/۴۴۹	۲/۹۸۹	۱/۴۹۴	۳۸/۴۴۹	۲/۹۸۹	۱/۴۹۴
ششم		۴۱/۱۹۰	۲/۷۴۲	۱/۳۷۱	۴۱/۱۹۰	۲/۷۴۲	۱/۳۷۱
هفتم		۴۳/۸۳۸	۲/۶۴۸	۱/۳۲۴	۴۳/۸۳۸	۲/۶۴۸	۱/۳۲۴
هشتم		۴۶/۳۲۹	۲/۴۹۱	۱/۲۴۵	۴۶/۳۲۹	۲/۴۹۱	۱/۲۴۵
نهم		۴۸/۶۹۶	۲/۳۶۷	۱/۱۸۳	۴۸/۶۹۶	۲/۳۶۷	۱/۱۸۳
دهم		۵۰/۹۸۸	۲/۲۹۳	۱/۱۴۶	۵۰/۹۸۸	۲/۲۹۳	۱/۱۴۶
یازدهم		۵۳/۲۱۶	۲/۲۲۸	۱/۱۱۴	۵۳/۲۱۶	۲/۲۲۸	۱/۱۱۴
دوازدهم		۵۵/۳۲۰	۲/۱۰۵	۱/۰۵۲	۵۵/۳۲۰	۲/۱۰۵	۱/۰۵۲
سیزدهم		۵۷/۳۷۳	۲/۰۵۳	۱/۰۲۶	۵۷/۳۷۳	۲/۰۵۳	۱/۰۲۶

همان‌طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، سیزده عاملی که در تحلیل عوامل مرتبه اول دارای ارزش ویژه بالاتر از یک بوده‌اند، استخراج شده که ارزش ویژه عامل اول معادل ۹/۸۴۱ محاسبه شده و ۱۹/۶۸۲ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین می‌کند.

ارزش ویژه محاسبه شده برای عامل دوم معادل  $3/565$  محاسبه شده  $7/131$  درصد واریانس پرسشنامه را تبیین می‌کند. بدین ترتیب مؤلفه‌های سوم تا هیجدهم که به مؤلفه‌های استخراج شده افزوده شده بر میزان واریانس تبیین شده پرسشنامه افزوده شده است. عامل اول بیشترین واریانس را تبیین می‌کند و به تدریج این میزان برای عوامل بعدی کاهش می‌یابد. در ستون مربوط به درصد تجمعی واریانس تبیین شده، مشاهده می‌شود. سیزده عامل استخراج شده در مجموع  $57/373$  درصد از واریانس کل آزمون را تبیین کرده‌اند. از روش تحلیل عوامل با روش مؤلفه‌های اصلی برای تحلیل‌های ارائه شده در جدول ۲ استفاده شده است. در این روش اولین مؤلفه اصلی در مقایسه با سایر مؤلفه‌ها، واریانس بیشتری را از کل آزمون تبیین می‌نماید، چنین شرایطی برای عوامل معرفی شده در جدول ۲ به خوبی مشهود است. در ستون مجموع مجددات بارهای عامل استخراج شده نیز نسبت واریانس تبیین شده آزمون به وسیله هر یک از عوامل ارائه شده است. در جدول ۳ ماتریس مؤلفه‌های چرخش داده شده براساس روش واریماکس ارائه شده‌اند.

همان‌طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، سؤالات دوازدهم، چهاردهم، پانزدهم، شانزدهم، بیست و بیست و پنجم بر روی یک عامل، بار عاملی بالاتر از  $0/4$  داشته‌اند. در صورت وجود سؤالاتی که دارای بار عاملی کمتر از  $0/4$  بود برای این سؤالها بار عاملی  $0/3$  در نظر گرفته شدند. برای رعایت مستقل بودن عوامل، سؤالهایی که صرفاً بر روی یک عامل بار عاملی داشته‌اند در درجه اول انتخاب شدند. دو سؤال ۳۶ و ۴۵ شرایط حذف را داشتند، لذا در همین مرحله حذف شدند. چنانکه سؤالاتی وجود داشت که بر روی بیش از یک عامل بارهای متفاوتی داشت، برای عاملی انتخاب شد که دارای بیشترین بار عاملی بود. از آنجا که تحلیل عوامل مرتبه اول  $13$  عامل (نسبتاً زیاد) به دست داد برای تعیین عوامل کلی‌تر تحلیل عوامل مرتبه دوم انجام پذیرفت. اشتراکات  $13$  مؤلفه استخراج شده پرسشنامه مقیاس نشانگان در آستانه بازنشستگی در تحلیل عوامل دوم در جدول ۴ ارائه شده‌اند.







**جدول ۴- اشتراکات عوامل سیزده‌گانه استخراج شده در تحلیل  
عوامل مرتبه دوم پرسشنامه نشانگان در آستانه بازنیستگی**

اشتراکات	مؤلفه	اشتراکات	مؤلفه	اشتراکات	مؤلفه
۰/۶۹۵	۱۱	۰/۷۴۶	۶	۰/۷۸۲	۱
۰/۱۹۶	۱۲	۰/۳۷۳	۷	۰/۶۲۷	۲
۰/۳۴۱	۱۳	۰/۵۷۴	۸	۰/۷۶۱	۳
		۰/۵۸۳	۹	۰/۷۴۶	۴
		۰/۶۶۶	۱۰	۰/۳۵۷	۵

چنانکه در جدول ۴ ملاحظه می‌شود اشتراک مؤلفه‌های سیزده‌گانه بین ۰/۱۹۶ (برای مؤلفه دوازدهم) تا ۰/۷۸۲ (برای مؤلفه اول) در نوسان بوده است. همچنین مشاهده می‌شود که مؤلفه‌های سوم (۰/۷۶۱)، ششم (۰/۷۴۶)، یازدهم (۰/۶۹۵)، دهم (۰/۶۶۶) و دوم (۰/۶۲۷) دارای بیشترین اشتراک بوده‌اند و در مقابل مؤلفه‌های دوازدهم (۰/۱۹۶)، سیزدهم (۰/۳۴۱)، پنجم (۰/۳۵۷) و هفتم (۰/۳۷۳) دارای کمترین میزان اشتراک بوده‌اند.

در جدول ۵ کل واریانس تبیین شده مقیاس براساس عوامل چهارگانه استخراج شده آزمون از طریق تحلیل عوامل (مرتبه دوم) گزارش شده‌اند. همان‌طور که در جدول ۵ ملاحظه می‌شود، چهار عاملی که دارای ارزش ویژه بالاتر از یک بوده‌اند، استخراج شده که ارزش ویژه عامل اول ۳/۳۳۰ محاسبه شده و ۲۵/۶۱۶ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین می‌کند. ارزش ویژه محاسبه شده برای عامل دوم معادل ۱/۸۰۴ می‌باشد که ۳۹/۴۹۲ درصد از واریانس آزمون را تبیین می‌کند. عامل سوم دارای ارزش ویژه‌ای معادل ۱/۱۸۵ می‌باشد که ۴۸/۶۰۶ درصد از واریانس آزمون را تبیین می‌کند. عامل چهارم نیز با داشتن ارزش ویژه‌ای معادل ۱/۰۹۹ ۵۷/۰۶۱ درصد از واریانس آزمون را تبیین می‌کند. عامل اول بیشترین واریانس را تبیین می‌کند و به تدریج این میزان برای عوامل بعدی کاهش می‌یابد. در ستون مربوط به درصد تجمعی واریانس تبیین شده، مشاهده می‌شود چهار عامل استخراج شده در مجموع ۵۷/۰۶۱ درصد

از واریانس کل آزمون را تبیین کرده‌اند. در ستون مجموع مجذورات بارهای عاملی استخراج شده نیز نسبت واریانس تبیین شده آزمون به وسیله هر یک از عوامل ارائه شده است. در جدول ۶ ماتریس مؤلفه‌های چرخش داده شده براساس روش واریماکس ارائه شده‌اند.

جدول ۵- درصد واریانس تبیین شده آزمون براساس عوامل چهارگانه

مؤلفه‌ها	شاخص‌های آماری			مقادیر ویژه اولیه			مجموع مجذورات بارهای عاملی		
	درصد		کل	درصد تجمعی		کل	درصد	کل	درصد تجمعی
	واریانس تبیین شده	واریانس تبیین شده	واریانس تبیین شده						
اول	۲۵/۶۱۶	۲۵/۶۱۶	۳/۳۳۰	۲۵/۶۱۶	۲۵/۶۱۶	۳/۳۳۰	۲۵/۶۱۶	۲۵/۶۱۶	۳/۳۳۰
دوم	۳۹/۴۹۲	۱۳/۸۷۶	۱/۸۰۴	۳۹/۴۹۲	۱۳/۸۷۶	۱/۸۰۴	۳۹/۴۹۲	۱۳/۸۷۶	۱/۸۰۴
سوم	۴۸/۶۰۶	۹/۱۱۴	۱/۱۸۵	۴۸/۶۰۶	۹/۱۱۴	۱/۱۸۵	۴۸/۶۰۶	۹/۱۱۴	۱/۱۸۵
چهارم	۵۷/۰۶۱	۸/۴۵۵	۱/۰۹۹	۵۷/۰۶۱	۸/۴۵۵	۱/۰۹۹	۵۷/۰۶۱	۸/۴۵۵	۱/۰۹۹

همان‌طور که در جدول ۶ ملاحظه می‌شود، مؤلفه‌های اول، دوم، پنجم و چهاردهم بار عاملی بالاتر از ۰/۴ داشته‌اند، بر همین مبنای ملاک انتخاب برای این مؤلفه‌ها آن است که سوال‌های مربوط از نظر محتوای بررسی شده و به عاملی تعلق گرفته که به محتوای سوال نزدیکتر بوده است. نکته دیگر آنکه کلیه قسمت‌هایی که با خط تیره (بدون ذکر بار عاملی) گزارش شده‌اند، نشان‌دهنده آن هستند که بار عاملی سؤالات بر روی این عوامل بسیار کوچک بوده است (کمتر از ۰/۴ و بیشتر در حد ۰/۱ تا ۰/۲). لازم به ذکر است که از پنج عامل استخراج شده در تحلیل عوامل مرتبه دوم، یک عامل دارای دو سؤال و ضرایب پایایی بسیار ضعیف به‌طور کلی حذف شد. بنابراین با تحلیل عوامل انجام شده چهار عامل به نامهای انتظارات و حالات متعارض

(۳۰ سؤال)، رهایی و آزادی (۵ سؤال)، دوراندیشی (۴ سؤال) و تصورات و برنامه‌های پراکنده (۷ سؤال) استخراج شد که در مجموع ۴۶ سؤال را در بر می‌گرفت.  
قسمت دوم: شواهد مربوط به پایایی پرسشنامه نشانگان در آستانه بازنیستگی

**جدول ۶- ماتریس چرخش داده شده با روش واریماکس  
و بارهای عاملی مؤلفه‌ها بر عوامل چهارگانه**

عوامل	اول	دوم	سوم	چهارم
<b>مؤلفه‌های مرحله اول</b>				
	۰/۸۷۰	—	—	—
اول		—	—	—
	۰/۷۸۲	—	—	—
دوم		—	—	—
	۰/۸۶۱	—	—	—
سوم		—	—	—
	۰/۸۳۸	—	—	—
چهارم		—	—	—
	۰/۴۶۷	—	—	—
پنجم		—	—	—
	۰/۸۲۹	—	—	—
ششم		—	—	—
	۰/۵۸۰	—	—	—
هفتم		—	—	—
	۰/۶۶۰	—	—	—
هشتم		—	—	—
	۰/۷۰۷	—	—	—
نهم		—	—	—
	۰/۶۳۷	—	—	—
دهم		—	—	—
	۰/۷۶۳	—	—	—
یازدهم		—	—	—
	۰/۳۶۲	—	—	—
دوازدهم		—	—	—
	۰/۵۷۳	—	—	—
سیزدهم		—	—	—

در جدول ۷ ضرایب آلفای کرونباخ و دو نیمة آزمون برای چهار عامل استخراج شده ارائه شده‌اند.

## جدول ۷- آلفای کرونباخ و ضرایب دو نیمة آزمون برای چهار عامل استخراج شده

عوامل	تعداد سؤال	آلفای کرونباخ	ضریب دو نیمة	آلفای کرونباخ	ضرایب دو نیمة آزمون
انتظارات و حالات متعارض					
رهایی و آزادی	۵	۰/۶۳۱	۰/۴۴۹	۰/۴۲۸	۰/۴۲۸
دوراندیشی	۴	۰/۴۸	۰/۴	۰/۴	۰/۴
تصورات و برنامه‌های پراکنده	۷	۰/۶	۰/۵	۰/۵	۰/۴۸۰، ۰/۶۰۰ و برای کل آزمون معادل ۰/۸۸۰ بوده است.
کل پرسشنامه	۴۶	۰/۸۸	۰/۷۹	۰/۷۶	همان‌گونه که در جدول ۷ ملاحظه می‌شود آلفای کرونباخ برای چهار عامل استخراج شده آزمون سنجش نشانگان در آستانه بازنیستگی به ترتیب معادل ۰/۹۰۷، ۰/۶۳۱، ۰/۴۴۹ و برای کل آزمون معادل ۰/۸۸۰ بوده است. بنابراین مشاهده می‌شود آلفای کرونباخ به عنوان ضریب همسانی درونی سوالات در حد بالایی بوده است. ضرایب دو نیمة آزمون گاتمن برای عوامل چهارگانه به ترتیب معادل ۰/۸۱۶، ۰/۴۰۰، ۰/۴۰۰ و در حد نسبتاً بالا بوده‌اند. ضرایب دو نیمة آزمون اسپیرمن - براؤن برای عوامل چهارگانه به ترتیب معادل ۰/۸۱۶، ۰/۴۲۸، ۰/۴۰۰، ۰/۵۰۰ محسوبه شده‌اند.

## بحث و نتیجه‌گیری

پس از اجرای تحلیل عاملی سلسه‌مراتبی و صرفاً با حفظ ۴۶ سؤال از سوالات اصلی پرسشنامه نهایی نشانگان در آستانه بازنیستگی، چهار مؤلفه اصلی انتظارات و حالات متعارض، رهایی و آزادی، دوراندیشی و تصورات و برنامه‌های پراکنده برای نشانگان در آستانه بازنیستگی شناسایی شد. چنانکه از مؤلفه‌های استخراج شده مشخص است، نشانگان در آستانه بازنیستگی مجموعه‌ای از احساسات نسبتاً متعارض مثبت و منفی را

در بر می‌گیرد. در عین حال یک مؤلفه از چهار مؤلفه شناسایی شده ماهیتاً مربوط به تعارض بنیادی است که افراد در آستانه بازنشتگی احتمالاً تجربه می‌کنند.

از آنجا که فرد کارمند به صورت معمول می‌داند پس از حدود ۳۰ سال خدمت بازنشسته می‌شود از این‌رو این تحقیق به بررسی نشانه‌های بازنشتگی در افراد در آستانه بازنشتگی (حداکثر ۵ سال مانده تا بازنشته شدن) پرداخته است. چنانکه در قسمت بحث و نتیجه‌گیری در باب نشانگان بازنشتگی مشخص شد یک مؤلفه از چهار مؤلفه نشانگان بازنشتگی مربوط به سردرگمی و تعارض بود و یکی دیگر از آنها تلاش و جهتگیری جدید. چنانکه به چهار مؤلفه شناسایی شده برای نشانگان در آستانه بازنشتگی توجه شود و دو مؤلفه انتظارات و حالات متعارض و تصورات و برنامه‌های پراکنده تا اندازه قابل توجهی با دو مؤلفه نشانگان بازنشتگی همسوی نشان می‌دهد. این همسویی چندین تبیین احتمالی را مطرح می‌کند. در درجه اول به نظر می‌رسد که تجربه تعارض و سردرگمی که در افراد بازنشته شناسایی شد به صورت پیوستار، احتمالاً چند سال قبل از بازنشتگی (حداقل پنج سال) آغاز می‌شود و بدین ترتیب تا سالهای بعد از بازنشتگی ادامه می‌یابد.

بنابراین علاوه بر توجه به مؤلفه‌های شناسایی شده باید به روش‌های برخورد و مدیریت با این تعارض‌ها نیز توجه شود. در عین حال در کنار تعارض و انتظارات متعدد، تلاشهای ذهنی و متعددی در راستای تعیین مسیرهای جدید فعالیتی و یا حتی برنامه‌های تداوم فعالیتهای کاری سازمان دیگر به همان اندازه در افراد از قبل از بازنشتگی وجود دارد. چنین تعارض و تصورات و برنامه‌های پراکنده به عنوان دو مؤلفه از نشانگان در آستانه بازنشتگی، با وجود اینکه به صورت صریح در پیشینه تحقیقات و مبانی نظری مورد اشاره قرار نگرفته، ولی از نظر مبانی نظری و پیشینه تحقیقات مربوط به کار، پیری و بازنشتگی دارای شواهد حمایت‌کننده‌ای است.

در درجه اول افراد به وسیله کار کردن نیازهای متعدد اقتصادی، اجتماعی، جسمانی و امثال آن را بر طرف می‌کنند و از طرف دیگر از طریق کار کردن، با روابط اجتماعی و شخصی ارزش‌هایی نظیر تعلق، احترام و شأن را نیز کسب می‌کنند. بنابراین وجود تصورات و برنامه‌های پراکنده مؤلفه‌های نشانگان بازنشتگی حداقل تا اندازه‌ای با کار کردن برای رفع نیازهای اجتماعی و شخصی که از طریق نویسنده‌گانی چون

شرتر (۱۳۶۶) بر شمرده شده همسویی دارد. از طرف دیگر براساس آنچه از تغییرات فیزیولوژیک در ساختمان بدنی افراد میانسال و پیر ملاحظه می‌شود، تصورات و برنامه‌های پراکنده آنها نیاز به پشتکار، صرف انرژی، نیرو و زمان دارد که ممکن است با شرایط بدنی افراد پیر یا میانسال که در آستانه بازنشستگی هستند در تعارض باشد. این تعارض به خوبی در مؤلفه انتظارات و حالات متعارض نمود یافته است. اوبرین (ترجمه یزدانی و غضنفری، ۱۳۸۲) با مروری بر نظریات مطرح درباره کار به نظریه روان تحلیل‌گری نیز بدین شکل اشاره نموده است. ساختارهای کار باعث وضع قوانین رفتاری می‌شود و لازم است که در این شرایط کارکنان به جای اصل لذت از اصل واقعیت تبعیت کنند. در واقع محیط‌های کاری از طریق قوانینی اداره می‌شوند که از ارضای فوری تکانه‌های غریزی جلوگیری می‌کنند، در نتیجه سازگاری افراد آن هم بعد از دو تا سه دهه کار مداوم و پیوسته، چندان هم خوشایند نیست، از این رو گریز از پایش‌هایی که آنها را خسته کرده در برابر گرایش به رفع نیازهای مادی و اجتماعی قرار می‌گیرد و بنابراین انتظارات و حالات متعارض تشید می‌شود. بحث در این باب با بحثی که در زیر راجع به رهایی و آزادی صورت گرفته، همسویی قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. فروم (۱۹۴۸ و ۱۹۶۸ به نقل از اوبرین، ۱۳۸۲) نیز معتقد است کار باید برای فرد نوعی مبارزه‌طلبی باشد و فرستی برای ابراز وجود و استقلال فراهم کند. در صورتی که این شرایط فراهم نگردد، آن کار می‌تواند تأثیر منفی جدی و پایداری بر سازگاری و بهزیستی فرد بر جای گذارد. از این دیدگاه نیز این احتمال وجود دارد افراد وقتی پا به سن می‌گذارند، به اصطلاح پس از دو یا سه دهه تلاش تا اندازه‌ای توانایی‌های بدنی آنها تحلیل می‌رود و ممکن است چندان تمایلی به وارد شدن در کارهای چالش برانگیز و رقابتی با دیگران نداشته باشند و بدین ترتیب با نزدیک شدن به بازنشستگی احساس آزادی و رهایی می‌کنند. این تبیین تا اندازه‌ای با مؤلفه سوم نشانگان در آستانه بازنشستگی با عنوان رهایی و آزادی همسوی نشان می‌دهد.

علاوه بر این شاید این تبیین نیز برای مؤلفه سوم شناسایی شده قابل طرح باشد که افراد در آستانه بازنشستگی با نزدیک شدن به بازنشستگی و با این احساس که از الزامات و قرارهای کاری و از خستگی‌های ناشی از آن رهایی خواهند یافت، به‌طور واقعی متمایل به این آزادی‌ها می‌شوند و بنابراین در آنها باعث شکل‌گیری نوعی احساس رهایی و آزادی، که در مؤلفه رهایی و آزادی نمود یافته، می‌شود.

مؤلفهٔ چهارم که با عنوان دوراندیشی نامگذاری شده بود، خود تا اندازه‌ای در کنار رهایی و آزادی نشان‌دهندهٔ تعارضاتی است که در بخش آغازین همین قسمت به آن اشاره کردیم. وجود این مؤلفه نیز از جهاتی دارای مبانی نظری است. چنانکه در باب کار گفته می‌شود کار دارای کارکردهایی است که به‌طور طبیعی بیکاری نمی‌تواند دارای چنین کارکردهایی باشد. به عبارت دیگر کار کردن حداقل نیازهای اقتصادی و اجتماعی را برطرف می‌کند. در سطح نیازهای اقتصادی بازنیسته شدن می‌تواند برخی از مزایای اقتصادی را از فرد سلب کند. این امر خود یکی از انگیزه‌های اصلی برای برنامه‌ریزی آینده است که در قالب دوراندیشی شناسایی شده است. چنانکه در سطح جامعه نیز به‌طور بارزی دیده می‌شود، بسیاری از افراد بازنیسته به اشکال مختلف با پس‌اندازها و برنامه‌هایی که در طول دورهٔ اشتغال اجرا کرده‌اند امکاناتی نظیر مغازه، موقعیت‌های شغلی، مشغول بودن و امثال آن را برای خود فراهم می‌آورند تا بدین وسیله از آن طریق آنچه را که با بازنیسته شدن از دست می‌دهند، جبران نمایند. همین امر در مؤلفهٔ دوراندیشی شناسایی شده برای نشانگان در آستانهٔ بازنیستگی مستتر است. از طرف دیگر براساس مطالعاتی چون اوبرین (۱۹۷۹) هویت افراد تا اندازه‌ای از طریق شغل (به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های تشکیل‌دهندهٔ هویت) و کاری که سالها به آن مشغول بوده‌اند، شکل می‌گیرد. در کنار این پدیده بسیاری از افراد سنتی و تا اندازه‌ای هم مدرن کار را جوهر مرد معرفی کرده‌اند. تبعات چنین باوری در بسیاری شرایط به این باور منجر می‌شود که انسانها وقتی بیکار می‌شوند تا اندازه‌ای اهداف خود را در زندگی از دست می‌دهند و بدین ترتیب مشکلات روانی متعددی پیدا می‌کنند. براساس همین تفکر نیز ممکن است بسیاری از افرادی که به عنوان افراد در آستانهٔ بازنیستگی در این تحقیق شرکت داشته‌اند متأثر از چنین تفکری برای آیندهٔ خود بعد از بازنیستگی به تأملاً‌تی پرداخته باشند.

همچنین یکی دیگر از تبیین‌های ممکن در این ارتباط این است که افراد در آستانهٔ بازنیستگی که در دامنهٔ ۵۰ تا ۶۰ سالگی هستند ممکن است هنوز فرزندانی در منزل داشته باشند که برای آیندهٔ آنها نگران هستند و بنابراین در آستانهٔ بازنیستگی نیز به‌طور طبیعی این نگرانی انگیزهٔ لازم را برای دوراندیشی برای آیندهٔ خود و فرزندان فراهم می‌کند. به هر حال همان‌طور که در بحثهای صورت گرفته مشخص است، به‌دلیل

آنکه نشانگان در آستانه بازنشتگی برای اولین بار این چنین مورد مطالعه علمی قرار گرفته، کماکان باید با تحقیقات بیشتر مؤلفه‌های شناسایی شده بررسی شود که کدام مؤلفه‌ها جنبه‌ای فرآگیر و گسترده دارد. به دنبال این وضعیت مؤلفه‌های فرآگیر باید از جهات مختلف و از نظر تبعات منفی و مثبت مورد بررسی قرار گیرد تا به خوبی برای برنامه‌ریزی در راستای تقویت مؤلفه‌هایی که دارای تبعات مثبت است و تضعیف مؤلفه‌هایی که دارای تبعات منفی است اقدام شود. به هر حال نتیجه کلی بررسی مؤلفه‌های نشانگان در آستانه بازنشتگی در این پژوهش چهار مؤلفه به نامهای انتظارات و حالات متعارض، رهایی و آزادی، دوراندیشی، تصورات و برنامه‌های پراکنده بود. پیشنهاد می‌شود این چهار مؤلفه در مطالعات بعدی با استفاده از این مقیاس و یافته‌ها افرادی را که در بررسی می‌شوند. همچنین سازمانها با استفاده از این مقیاس و یافته‌ها افرادی را که در مرحله بازنشتی شدن هستند در جهت کاهش آثار منفی بازنشتگی یاری کنند.

#### منابع

- اوپرین، گ. روان‌شناسی کار و بیکاری، ترجمه فضل الله یزدانی و احمد غضنفری، (۱۳۸۲)، تهران، آوا نور.
- ساعچی، م. (۱۳۸۳)، روان‌شناسی کار: کاربرد روان‌شناسی در کار، سازمان و مدیریت، تهران، ویرایش.
- شرتزر، ب. بررسی و برنامه‌ریزی زندگی شغلی، ترجمه طبیه زندی، (۱۳۶۶)، تهران، فردوس.
- محمد نوری، ع.ش. (۱۳۸۶)، مجموعه قوانین و مقررات اداری و استخدامی، تهران، شرکت تعاونی سازمان معین ادارات.
- میرشریفا، س.م. (۱۳۸۵)، بازنشتگی، فرصتها و تهدیدها، موجود در سایت [www.did.ir](http://www.did.ir)
- میچل، ت.ار. مردم در سازمانها، ترجمه حسین شکرکن، (۱۳۷۷)، تهران، رشد.
- میشاراء، ر. روپرت، ج. (۱۹۸۴)، روان‌شناسی پیری، ترجمه حمزه گنجی، تهران، اطلاعات.
- وندر زندن، ج. د. روان‌شناسی رشد، ترجمه حمزه گنجی، (۱۳۷۸) چاپ سوم، تهران، بعثت.

Adams, G. (1999). Career-related variables retirement age. An extension of Beefs model. *Journal of Vocational Behavior*. 55, 221–235.

- Beehr, T.A., Glazer, S., Nielso, N.L., & Farmer, S.J. (2000). Work and nonworking predictors of employess' retirement ages. *Journal of Vocational Behavior*, 57, 206–225.
- Beehr, T.A. (1986). The process of retirement: Are view and recommendation for future investigation. *Personnel psychology*, 39, 31–55.
- Bide Well, J., Griffin, B., Hesketh, B. (2005). Timing of retirement, including a delay discounting perspective in retirement models. *Journal of vacation al Behavior*, 68, 368–387.
- Ekertdt, D.J., Kosloski, K., & Deviney, S. (2000). The normative of retirement by older workers Research on A gene 22, 3–22 . Available at: [www.elsevier.com](http://www.elsevier.com)
- Feldman, D.C. (1994). The decision to retire early: A review and conceptualization. *Academy of Management Review*, 19, 285–311.
- Fretz, B.R., Kluge, N.A., Ossana, S.M., Jones, S.M. & Marianas, M.W. (1989). Intervention targets for reducing preretirement anxiety and depression. *Journal of Counseling Psychology*, 36(3), 301–307.
- Gown, M. (1994). A Preliminary investigation of factours affecting appraisal of the decision to take early retirement. *Journal of Employment counseling*, 35(3), 124–137.
- Taylor, M.A. & Shore, L.M. (1995). Predictors of planned retirement age: An application of Beehr's model. *Psychology and Aging*, 10, 76–83.
- Varies, M.K. (2003). The retirement syndrome: The psychology of letting go. European Management, Journal vole, 21 , No 6 , (pp 707 – 716 ). Available at: [www.elsevier.com](http://www.elsevier.com)

تاریخ وصول: ۸۶/۱/۱۹

تاریخ پذیرش: ۸۶/۴/۱۸